

der skal blive et Flertal, der vil holde paa det bestaaende Forhold, at vi kan faa Tilladelse til at sætte Gift for Ræve ved at indgive et Andragende gennem Amtet til Landbrugsministeriet. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at udstede Forbud mod at sætte Gift for Ræve. Vi maa kunne værge os mod Ræve, og det er ikke saa nemt at komme dem til Livs paa anden Maade.

Forbudet mod Søndagsjagt er ikke optaget i Lovforslaget. Det har været drøftet i det Udvalg, som har behandlet denne Sag, men Spørgsmaalet kan rejses paa ny. Jeg mindes en Udtalelse af en Taler i sin Tid, da et Lovforslag om Jagten først i Halvfemserne var til Behandling. Da havde man i Lovforslaget optaget Forbud mod Søndagsjagt af Hensyn til at værne Kirkeandagten. Han sagde, at han havde ikke den Opfattelse, at det særlig var omkring Kirkerne, Harer og Agerhønsflokkene slog sig ned om Søndagen, saa han troede egentlig, at man udmærket godt kunde give Tilladelse til Søndagsjagt, uden at der var Fare for, at man vilde forstyrre Kirkeandagten.

Maa jeg, idet jeg bemærker, at Enkeltheder i Lovforslaget vil der blive Lejlighed til at drøfte i et Udvalg, slutte med at citere en Udtalelse af den Erklæring over det fra Landstinget tilbagesendte Forslag til Lov om Jagten, som blev afgivet af Folketingets Udvalg den 30. April 1894. „Som bekendt foretog Folketinget mange og indgribende Ændringer i det Forslag til Lov om Jagten, som den 6. Oktober 1893 fremsattes af Indenrigsministeren i Folketinget, efter at det i forrige Rigsdagssamling var blevet vedtaget af Landstinget. De fleste og de betydeligste af disse Ændringer har Landstinget ganske eller til Dels godkendt, saaledes hvad der vedkommer Jagttegn, Søndagsjagt, Natjagt, ungd Menneskers og Fattiglemmers Ret til at udøve Jagt, Jordbrugernes Ret, Færdsel paa Isen, Frednings- og Straffebestemmelser o. s. v. Ganske vist findes der ogsaa Punkter, paa hvilke Landstinget har hævdet sin Opfattelse; saaledes har Landstinget atter forbudt Jagt ved Mynder, skønt denne Jagt i sin Tid har været lovlig og var genindsat af Folketinget“. Og saa hedder det: „Et Flertal i Folketinget (Christansen, Clausen, W. Dinesen, A. Hage, Ousen, S. Jørgensen og O. Scavenius) mener, at de Punkter, paa hvilke Landstinget har fastholdt sin Opfattelse, er af en saadan Beskaffenhed, at Folketinget her vil kunne

imødekomme Landstingets Ønsker; og idet Flertallet erkender den imødekommende Maade, paa hvilken Landstinget har stillet sig overfor de af Folketinget udtalte Ønsker, skal Flertallet tillade sig at indstille det fra Landstinget tilbagesendte Forslag til uforandret Vedtagelse“. Saa var der ganske vist et lille Mindretal, bestaaende af Henriksen, H. L. Jørgensen, P. Jørgensen og Nøhr, der var imod og stillede en hel Del Ændringsforslag, som blev forkastet, og saa blev Lovforslaget vedtaget, som det var tilbagesendt fra Landstinget. Det viser, at de principielle Spørgsmaal, som jeg her har henledt Opmærksomheden paa, ogsaa var dem, der skilte i 1894, og man slog fra begge Sider af paa Principperne, og derved fik vi Loven af 8. Maj 1894 om Jagt, den Lov, som vi nu staar i Begreb med at revidere.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Andreasen: I Modsætning til det ærede Medlem fra Halvrimmen (Carl Sørensen) vil jeg udtale, at jeg længe har anset en Revision af Jagtloven for overmaade nødvendig, og jeg hilser derfor ogsaa med Tilfredshed Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag, ihvorvel jeg paa et Hovedpunkt — efter min Mening — bestemt maa gaa imod et Princip, der er nedlagt i Lovforslaget. Lovforslaget er blevet forberedt af en Kommission, der efter min Opfattelse har haft en noget ejendommelig Sammensætning, nemlig 3 Repræsentanter for „Dansk Jagtforening“, 3 for „Ornitologisk Forening“ og 3 for „Foreningen til Dyrenes Beskyttelse“. Gennemlæser man Kommissionens Betænkning og det Forslag, som knytter sig til den, faar man det bestemte Indtryk, at det hele er et Kompromis mellem jagtlystne Personer og Repræsentanter for Dyrebskyttelsesbevægelsen.

Det Hovedpunkt, jeg maa gøre Indvending imod, er de tre første Ord i Lovforslagets § 1: „Jagtretten tilkommer Grundejeren“. Det er min Overbevisning, at hvis der i den paagældende Kommission havde siddet Repræsentanter for Husmandsstanden og specielt for Landets mange Fæstere og Lejehusmænd, vilde denne Bestemmelse ikke være blevet vedtaget enstemmigt i Kommissionen. Mit Partis principale Standpunkt er kort udtrykt dette, at den, der har Brugsretten over en Jordlod, ogsaa maa have Jagtretten.